

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 134.

CLEVELAND, O., MONDAY MORNING, JUNE 8th, 1931.

LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Zanimive vesti iz življenja naših rojakov po širnih nasebinah Amerike

Zadnje nedelje v avgustu ali prvo nedeljo v septembru se vrši velik delavski izlet v Waukeganu, Illinois. Za ta izlet se je organiziralo 18 različnih organizacij. Bodo govorili, pričakuje se župana iz Milwaukee, nadalje razne tekme, koncerti in igre.

V Milwaukee, Wisconsin, se je organiziral Ameriško-slovenski politični gospodarski klub, za katerega se zlasti zanima mladina.

Nove orglje so blagoslovili včeraj v slovenski cerkvi v Waukeganu, Illinois. Orglje so nekaj jako posebnega.

V Aurora, Minnesota, je preminul rojak Mihael Struzel, star 70 let. Ranjki je bil rojen v Jernejevi vasi pri Črnomlju. Krsto ranjkoga je nosilo šest mladeničev, vsi njegovi sinovi. Ranjki zapušča soprogo in poleg sinov tudi dve hčerki, obe učiteljici.

Slovensko prosvetno društvo "Bled" je pred nedavnim v New Yorku priredilo veselico in igro v prid slepcem v stari domovini. Čisti dobiček znaša \$116.20.

V Lorainu, Ohio, je umrla Mary Logar, stara 79 let, doma iz Tominja pri Ilirski Bistrici. Zapušča sina in omoženo hčer, v Braziliji pa drugega sina in omoženo hčer.

George Novosel, uslužbenec v Slovenskem domu v Brooklyn, N. Y., je bil pred kratkim brez pouda napaden in ranjen na glavi. Poklicani zdravnik mu je zašil pet ran. Napadalec, ki se piše Hočevan, ni bil aretiran, ker se nihče ne briga za to.

V Jenny Lind, Arkansas, je umrl rojak John Eržen, doma iz Logatca, kjer je bil rojen leta 1860.

Dva dolarja in 40 centov velja v Kanadi sodček dobre pive, kot poroča rojak Miketich iz East Windsor, Ontario.

Papež pričakuje odgovo- vora Mussolinija

Rim, 6. junija. — Ker se je fašistična vlada izjavila, da so se katoliški klubi v Italiji vtkali v politične zadeve, je papež potem svojega časopisa Osservatore Romano, za katerega je sam spisal uvodni članek, pozval Mussolinija, da z dokazi podpre svoje trditve. Toda Mussolini molči in enako molči tudi fašističvske časopise. Medtem pa javnost z napetostjo pričakuje, kdo bo zmagal v boju med papežem in Mussolinijem.

Nesrečni kotlički

Da se v Clevelandu kuha žganje v skoro vsaki kuhinji, to je brez dvoma. No, to kuhanje žganja še ne bi bila taka nesreča, toda brozga, ki ostane po skuhanem žganju, sedaj grozi zablokirati vse mestne kanale. Inženirji si belijo glavo, kako spraviti to brozgo iz kanalov, toda doslej se ni še nikomur posvetilo v glavi. Naš nasvet je pa enostaven: Prohibicijo naj odpravijo, pa ljudje ne bodo več doma kuhali žganja.

Kdo je meril?

Jože Pograjc pravi, da raste najbolj debelo drevo v državi Ohio na Možinatovem vrtu na Nottingham Rd. Drevo meri v premeru 16 čevljev in 5 palcev. Jože, ali si zmeril vsa drevesa v državi Ohio?

Nekoliko nadaljnjih pojasnil glede izleta K. S. K. J. v staro domovino

Mr. Josip Zalar, glavni tajnik K. S. K. Jednote nam nanašanja, da se ponovno prosi, da vsi izletniki, ki bodo potovali skozi Chicago, kupijo železniške vozne listke samo do Chicago. Iz Chicago do New Yorka se bodo vozili s posebnim vlakom New York Central železnice. Kakor je bilo že poročano, da če bo zadostno število (125) bomo imeli znižane cene tako, da bo stala vožnja iz Chicago do New Yorka in nazaj v Chicago samo \$45.40. S tem si vsak potnik prihrani \$20.00. Tiket bo veljaven do 31. oktobra. Iz Chicago se odpeljemo 19. junija ob 10. uri dopoldne iz LaSalle Street postaje. Vsi izletniki se prosijo, da uredijo odhod od doma tako, da bodo v Chicago 19. junija najkasneje ob 9. uri dopoldne. Vsakemu potniku bo pravočasno poslan znak, ki ga naj nosi vidno, da se bomo na postaji v Chicago lahko spoznali. Iz Chicago se odpeljemo proti Clevelandu, kamor dospemo ob 8:30 zvečer. Vsi potniki iz Clevelanda in okolice se prosijo, da se nam pridružijo na Union postaji. Vsak potnik naj si kupi tiket iz Clevelanda do New Yorka za N. Y. C. železnico in naj omeni, da se hoče voziti z vlakom, ki bo vozil izletnike naše Jednote. Drugi izletniki pa, ki se ne bodo vozili preko Chicago, naj si kupijo tiket naravnost do New Yorka. Ob prihodu v New York naj se podajo naravnost v urad Cunard parobrodne družbe.

Na račun veteranov vleče vlada dobiček

Baltimore, 6. junija. — Paul Volman, predsednik veteranske organizacije ameriških vojakov, je včeraj obdolžil vlado, da dela profit na račun veteranov. Dočim vlada plačuje denar veteranom na podlagi 4 procentnih obresti, katere morajo veterani plačevati, pa si vlada izposi-juje denar za tri procen- te in pol. Pri milijonih dolarjih znesu to že precejšnje dobiček.

Alice Virant

Kot smo že poročali na kratko je umrla v cvetju mladosti Alice Virant, stara 19 let, hčerka poznane Frank Viranta iz 1161 Norwood Rd. Za pokojni-ko žalujejo starši Frank in Angela, tri sestre, Mary, omožena Čampa, Amalija in Mildred. Ranjka je bila članica društva Ribnica št. 12 S. D. Z. Pogreb se vrši v torek ob 9. uri zjutraj v cerkev sv. Vida pod vodstvom Fr. Zakrajšček. Globoko sožalje prizadeji družini, ranjki pa naj bo mirna ameriška zemlja!

Ukradena violina

Iz stanovanja Lauschetove družine je nekdo odnesel dragocene gosli, last Mr. Chas. Lauschet. Violina je vredna najmanj \$150.00 in lok pa \$40.00. In kar je pri tem neumevnega, je tat drugi dan skrivaj prinesel neko polomljeno violino "v zameno". Dotični, ki je violino ukradel, je itak dolgo ne bo mogel rabiti ali prodati, ker ima violina skrivno znamenje. Lepo nagrado dobi kdor najde to violino.

V bolnico

Ana Tomšič, 1193 E. 61st St. je bila odpeljana v Mount Sinai bolnico. Prijatelji jo lahko obiščejo.

Mladinska šola

Nocoj večer se vrši seja odbora Slovenske Mladinske šole S. N. Doma. Pričetek ob 8. uri zvečer.

"Nasledniki Mooneya"

Doslej se je prišlo 8 kandidatov, ki bi radi dosegli urad umrlega kongresmana Mooneya.

Nov avto

Mr. Andy Kaučnik je kupil od poznane slovenske avto trgovke, Leo Laušin Motor Sales, 13901 St. Clair Ave. nov Chrysler avtomobil. No sedaj saj vemo, kdo je blagajnik St. Clair Rifle kluba, da se bo tudi stanu primerno vozil. Čestitamo!

Pesem, ki bi jo vsi radi slišali—Več denarja

Božidar Jakac in Svetozar Banovec pišeta pozdrave iz Azorskih otokov

Uredništvo je pravkar prejelo pismo, katero sta poslala gg. Božidar Jakac in Svetozar Banovec s parnika Vulcania, na katerem sta odpotovala v staro domovino. Pismo je pisano v bližini Azorskih otokov in se glasi: Rojakom širom Amerike! Predno se približava evropske- mu kontinentu, čutiva globoko dolžnost poslati najiskrenejše pozdrave ter izraze hvalečnosti vsem onim nesebičnim rojakom, prijateljem in znancem širom Amerike, ki so nama tekom našega delovanja med vami bili v nenadomestljivo pomoč in podporo. Nemogoče nama je, naštevati na tem mestu vse naše časopise, društva in organizacije, ki so nama s svojo naklonjenostjo pripomogli do vsestranskih uspehov, ter vse številne rojake, ki so nama s svojo veliko gostoljubnostjo in res pravo slovansko domačnostjo napravili slovo težko. Doživljamo in spoznanja med vami nama ostanejo med najprijetnejšimi spomini. Želiva, da razdalja, ki nas medsebojno loči, bo le v okrepitve vez, katere naj ostanejo med vami in med nami čim bolj prisrčne. Upava in želiva, da postanejo tudi vezi med domovino in med Vami čim tesnejše. Seveda, upoštevati je treba človeške popolnosti. — Še en prisrčen pozdrav z Oceana in hvala Vam! — Svetozar Banovec, Božidar Jakac.

Lepa proslava v počast Governor White in Roosevelt gladita pot za edinstvo med demokrati

Columbus, Ohio, 6. junija. Governor Roosevelt iz države New York je včeraj zapustil gostoljubno državo Ohio, kjer je bil gost governorja države Ohio, George White-a, in se odpeljal proti New Yorku. Governor Roosevelt se je s svojo soprogo ves dan mudil kot gost pri governorju White. Governor Roosevelt je dobil tekom svojega obiska pri governorju White mnogo gostov, prominentnih demokratičnih voditeljev, ki smatrajo governorja Roosevelta kot prihodnjega demokratskega predsedniškega kandidata. Med drugimi, ki so obiskali Roosevelta, je bil senator Robert J. Bulkley iz Clevelanda, ki se je izjavil, da bo podpiral Roosevelta kot predsedniškega kandidata, načelnik demokratične stranke v državi Ohio, Henry J. Brunner ter mnogo drugih. Skoro gotovo je, da je imel obisk newyorškega governorja Roosevelta veliko opravi- tili s prihodnjo predsedniško kampanjo demokratične stranke. White je na strani suhih, dočim je governor Roosevelt iz- razito moker, toda radi harmonije se bodo izbrisala tozadevna nasprotstva in bo stranka šla do skrajnosti, da izvoli svojega kandidata predsednikom prihodnje leto.

Izvoljeni delegat

Društvo Novi Dom št. 7 S. D. Z. je imelo v nedeljo dopoldne sejo v Grdinovi dvorani. Delegatom društva za prihodnjo konvencijo Zveze je bil izvoljen dobro poznani brat John Markel.

* Največ razporok se zvrši med petim in desetim letom zakona.

* V kratkem se v republiki Finski vršijo volitve za odpravo prohibicije.

Sinovi najbolj znanih suhačev v Ameriki so največji pijanci

Bridka usoda je nanesla, da je moralo priti tako daleč, da so sinovi najbolj fanatičnih suhačev v Ameriki največji pijanci in razgrajaci. V tem oziru se izrek, da jabolko ne pade daleč od jablane, gotovo ni uresničil. V vseh teh slučajih je jabolko padlo daleč proč od jablane. Tom Hefflin je eden najbolj fanatičnih pridigarjev prohibicije. On je bivši zvezni senator iz Alabame. Njegov sin je ponovno bil zaprt radi pijanosti iz razgrajanja. Milijonar Kresge, lastnik takozvanih "10 cents stores" je dal že milijone za prohibicijo, sin pa pijančuje po vsej Ameriki. In znani nepol-blazni suhaški gromovnik Billy Sunday ima sina, ki je škandal ameriškim oblastem. Protestantski škof Cannon, ki, oblečeni v mornariške uni-ki bi šel za prohibicijo živ v ogenj, ima sina, ki je pijanec prve vrste. Sedaj pa prinaša br- zojav vesti, da je k tem mladim pijancem suhaških očetov pristopil še sin zveznega senatorja Simeon D. Fessa iz Ohio. Senator Fess je načelnik republi- kanske stranke v Zedinjenih državah, eden prvih suhačev v Ameriki. Njegov sin Lowell je bil včeraj v New Yorku areti- ran, ker je bil pijan kot mavra. Ko se ga vrgli iz nekega restav- ranta, se je zunaj na cesti spo- prijel s policistom in mu hotel izvitvi količek, toda policist ga je pograbil za vrat in odpeljal na postajo. Na sodniji je bil mladi Fess obsojen v plačilo \$10.00 kazni radi nespodobnega obna- šanja. In drugi sin Fessa, Thomas Fess, je pravkar nare- dil škandal, ko ga je žena zalo- tila z neko blondinko. Je to si- cer umazano perilo, toda silno poučno, ki kaže, da naši moralis- ti in suhači niti lastne družine ne morejo vzgojiti, pa se po- stavljajo narodu za vodnike!

V varstvo ptic

Naročnica nam sporoča: Te dni bi se moralo vse mačke za- preti za 14 dni ali tri tedne v klet, ker neusmiljeno prežijo za mladimi pticami pevskami, ki so prišle iz gnezda in so še pre- šibke, da bi se branile ali beže- le. Koliko ptic-pek uničijo mačke. Kdo ne posluša rad le- pega ptičjega zgolenja okoli hi- še, toda ptice postajajo vedno bolj redke, ker jih mačke zale- zujejo. Torej, z mačkami v klet za en čas!

Naši novi naročniki

Tekom preteklega tedna so se naročili na dnevnik "Ameriška Domovina" sledeči naši ljudje: John Šega, Wadsworth, O., Andy Bomback, Barberton, Ohio, Louis Rigler, Jugoslavija, Frank Fiket, Johnstown, Pa., Louise M. Recher, Euclid, O., F. E. Jordan, Frank Gredenc, John J. Cedilnik, Frank Luzar in Angela Žitko, vsi iz Clevelanda. Vsem novim naročnikom prav iskrena zahvala. Priporočamo se še dru- gim rojakom!

"East Ten"

"East Ten Social Club" nam nam naznanja, da ima izvanred- no sejo nocoj zvečer 8. junija, v Stakichevi dvorani na 15813 Waterloo Rd.

Iz bolnice

Poznani rojak John Menart, 14903 Sylvia Ave., se je vrnil iz bolnice in se nahaja sedaj na svojem domu. Prijatelji ga lahko obiščejo.

Slovesno praznovanje srebrne maše z veliko parado in sijajnim banketom

Dež je nalival vse jutro in dopoldne v nedeljo, ko bi se ime- la vršiti parada slovenskih dru- štev po nasebini v počast jubi- leja župnika fare sv. Vida, Rev. Ponikvarja. In deževalo je tudi ves večer in vso noč prej. Toda ravno ob pol enajsti uri dopol- dne v nedeljo, ko je imela pa- rada začeti se premikati, je dež prnchal, močje in žene so se postavili v vrste in razvila se je cna najlepši parad, kar smo jih videli zadnje čase. V paradi je bilo vsega skupaj nekaj manj kot 1,000 moških in ženskih, članov in članic društev. 18 za- stav je vihralo v sprevedu. God- po vsej Ameriki. In znani uni- pol-blazni suhaški gromovnik Billy Sunday ima sina, ki je škandal ameriškim oblastem. Protestantski škof Cannon, ki, oblečeni v mornariške uni-ki bi šel za prohibicijo živ v ogenj, ima sina, ki je pijanec prve vrste. Sedaj pa prinaša br- zojav vesti, da je k tem mladim pijancem suhaških očetov pristopil še sin zveznega senatorja Simeon D. Fessa iz Ohio. Senator Fess je načelnik republi- kanske stranke v Zedinjenih državah, eden prvih suhačev v Ameriki. Njegov sin Lowell je bil včeraj v New Yorku areti- ran, ker je bil pijan kot mavra. Ko se ga vrgli iz nekega restav- ranta, se je zunaj na cesti spo- prijel s policistom in mu hotel izvitvi količek, toda policist ga je pograbil za vrat in odpeljal na postajo. Na sodniji je bil mladi Fess obsojen v plačilo \$10.00 kazni radi nespodobnega obna- šanja. In drugi sin Fessa, Thomas Fess, je pravkar nare- dil škandal, ko ga je žena zalo- tila z neko blondinko. Je to si- cer umazano perilo, toda silno poučno, ki kaže, da naši moralis- ti in suhači niti lastne družine ne morejo vzgojiti, pa se po- stavljajo narodu za vodnike!

Parada se je podala v cer- kev, kamor je takoj dospel tudi g. župnik Rev. Ponikvar v spremstvu škofa Rt. Rev. Schremsa. Po svečani službi božji se je narod razšel, zvečer se je pa v Slovenskem Narod- nem Domu vršil največji ban- ket, kar jih še pomnimo. Nar- oda je bilo toliko, vse zadovolj- no in čestitajoč župniku ob pri- liki srebrne maše. Slavnostni govor je imel Rev. Ažbe iz Wau- kegana. Rev. Ponikvar je dobil v darilo krasen kelih in popolno cerkveno opravo. Stoloravnatelj pri banketu je bil Mr. John Gornik. Upamo, da nam bo kdo dogodek še natančneje opi- sal. Postreglo se je vsem z ves- scljem, in slišalo se je mnogo pomembnih govorov. Odbor, ki je imel vso stvar v rokah, je v resnici požrtvovalno in sijajno izvršil svojo nalogo.

Menart-Saurič poroka

Nad 300 gostov se je v soboto zvečer zbralo v Grdinovi dvorani, kjer sta praznovala poročno slavlje Mr. Joseph Menart in Miss Saurič. Pri najboljši volji in postrežbi, v najboljši zado- voljnosti in dobri zabavi so se gostje imenitno zabavali brez vsakega incidenta. Bila je ena najlepših poročnih slavnosti kot jih že dolgo nismo imeli. Gostje so se razšli, želeč vse najbolj- še v življenju novoporočencema.

Listnica uredništva

Naročnik. — Ako ste se po- ročili pred 22. septembrom, le- ta 1922, tedaj je vaša žena dr- žavljanica. Ako pa ste se poro- čili po omenjenem dnevu, tedaj žena ni državljanica.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. FIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 134. Mon. June 8th, 1931.

Avto v vsaki hiši

Ali se spomnite leta 1928, ko je Herbert Hoover, prestolonaslednik Calvin Coolidge, pridigal po deželi, da če bo on izvoljen za predsednika in pride republikanska stranka na krmilo zvezne vlade, da bo on odgovoren, da pod njegovo vlado bo imel vsak delavec vsak dan poln kotel živeža, in da bo vsaka ameriška hiša imela svoj avtomobil.

Herbert Hoover je kot predsednik kandidat v letu 1928 pripovedoval, da je absolutno potrebno, da izvolimo njega za predsednika, ker sicer bodo Zedinjene države propadle. In Hoover je bil izvoljen, čast Bogu, hudiču pa figo!

Dobili smo Hooverja za predsednika, ki se je s heroičnim naporom polotil predsedniškega posla. Navintal je s pomočjo republikanskega kongresa colnino tako visoko, da so se nas ustrašili vsi sosede, Kanadčani in Južni Amerikanci, poleg njih pa so dobili strah tudi Evropci, in vsi, kot bi se zarotili so nehali kupovati od nas blago.

To je tisti visoki tarif, ki je bil tako hvaljen od republikancev, in ki ni samo nas, pač pa ves ostali svet pahnil v mizerijo, pomanjkanje in brezposelnost, kot je zlepa še ne pomnimo v ameriški ali celo v svetovni zgodovini.

In zgodilo se je, da je šel predsednik Herbert Hoover na zadnji Spominski dan in lepo pohlevno govoril narodu: prosperitete ni, bodite moške, nosite svoje breme z dobro voljo in potrpežljivostjo. Tudi George Washington je trpel, njegovi vojaki so stradali, toda izvojevali so končno zmago, in vse je bilo dobro. Koliko jih je med tem od lakote poginilo, o teh se ne piše, da je bilo "vse dobro."

Hoover se je v letu 1928 predstavljal ameriški javnosti kot nekaj super-mož, kot nekaj izvanrednega, mož, v katerega naj narod zaupa, da zna ustvariti izvanredne razmere, ki bi stal na čelu naroda in delal čudeže. Prav nič vsega tega se ni spopolnilo, nasprotno, kakor hitro je Hoover nastopil krmilo vlade, so se razmere kot bi odrezal spremenile, in posledica je bila, da je osem milijonov mož in žen izgubilo delo, in nekateri ga še danes iščejo brez vsakega uspeha.

In ta Hoover skuša s pomočjo republikanske stranke ponovno biti nominiran za predsedniškega kandidata. Hoover, ki pravzaprav ni vodil vlade, pač pa slednjo prepuščal komisijam, ki so podajale, potem ko so zapravile milijone dolarjev denarja, v javnost poročila, katerim se je smejal ves svet!

V svojem govoru nas opominja naj mislimo na Washingtona, kateremu se je tudi hudo godilo, toda pokazal je omeniti, da je Washington svoj narod vodil le skozi eno samo zimo v pomanjkanju in trpljenju, dočim imajo Amerikance že dve zimi in dvoje poletij hooverijanskega vremena, ki se nikakor neče ločiti od nas.

In dobro je to. Bodo Amerikanci vsaj nekaj začeli misliti. Včasih so bili vajeni izreka, da če je republikanec v Washingtonu na vladi, da se nam med in mleko cedita v usta, toda leta 1907, 1912, 1920, 1923, 1925, 1929, 1930 in 1931 so nam jasno pokazala, da vlada republikanske stranke je pač dobra za republikansko stranko, da si razni Falli, Sinclairji, Daughertyji in drugi napolnijo s stotinami milijonov svoje žepe, toda narod plačuje potem to na ta način, da se osem milijonov delavcev vrže na cesto brez zaslužka.

Hoover, od katerega se je največ pričakovalo, je najmanj storil za Zedinjene države. On namreč ni samostojen mož, ki zna misliti za sebe in voditi narod, pač pa je orodje v rokah onih posameznikov, katerim je politika in privatni interesi vse, narod pa naj vraga vzame. Tako se je gospodarilo. Leto 1932 bo pokazalo, ali ima ameriški narod dovolj inteligence, da se bo znal otresti republikanske more, ali pa je bedast dovolj, da mu še Hooverji gospodarijo. In v tem slučaju ameriški narod ne zasluži nič drugega kot kar ima danes. Prepričani pa smo, da zna ameriški narod v skrajnosti seči tudi po skrajnih sredstvih. Trikrat je to že pokazal.

D O P I S I

Lorain, O.—Bliza se čas konvencije, ko se zberejo zastopniki društva Slovenske Dobrodelne Zveze, da ukrenejo kaj koristnega za napredek Zveze in njenih društev ter Zvezinega članstva.

Da se pa vse uredi pravočasno, je konvencija oddolžila, da se na mesečnih sejah junija in julija volijo delegatje in delegatkinje. Pri društvu Jutrzanja Zarja št. 46 SDZ, je bilo na glavni letni seji sklenjeno, da se voli delegatkinjo meseca junija, zato ste vse članice pismenim potom obveščene, da se udeležite seje. Prošene ste in dolžnost vaša je, da pridete in storite svojo dolžnost ter glasujete.

Pokažite, da je naše društvo vedno živo zanimajoče in napredujoče kakor ob ustanovitvi istega za časa zadnje VI. redne konvencije v naši lorainski naselbini, in ne pozabite 11. junija zvečer ob pol osmih, da boste navzoče.

Ker sem večkrat poročala, kako so kegljalce kegljašice našega društva, naj še sporočim, kako so končale, čeprav bolj kasno. Naš "team" je vztrajal do konca sezijske; bil je zmagalet v večini tekem, vendar je proti koncu izgubil. Toda naš "team" ima zavest, da je boljše, častno izgubiti, kakor nečastno pridobiti.

Upam, da delegatkinje VII. redne konvencije store kaj koristnega glede sportnih odsekov pri Zvezi. Želele bi, da si še druga ženska društva Zveze ustanove kegljaške odseke, da bi potem medsebojno tekmovali. Pozdrav!

Vida Kumše, tajnica društva Jutrzanja Zarja, št. 46 SDZ.

KAJ JE NOVEGA V LORAINU

Nabralo se je spet nekaj novic med nami, katere bodo zanimale tega in onega. Z delom gre zelo slabo: po dva ali tri dni na teden ali nič. Pred deseti mi leti se je Mrs. Mary Logar preselila iz stare domovine k graduiralo 234 učencev 11. junija, to je eden največjih razredov, odkar obstoji šola. Med temi je zopet nekaj slovenskih graduantov: Miss Alice Svete, blagajničarka in prva slovenska uradnica na tej šoli, kar kaže, da smo Slovenci vpoštovani med tujci. Josephine Eisenhardt, Julia Primožič, Angela Zorc, Joseph Hlebar, Mihael Polutnik, Jack Skapin.

Mr. in Mrs. Joseph Jere sta se dne 29. maja spominjala, kako je bilo pred 20. leti, ko sta stopila v zakonski stan. Še mnogo let vama pa tudi nam, da skupaj dočakamo vajino 25-letnico!

Lep in pomemben dan je Spominski dan 30. maja, ko se spominjamo padlih vojakov. Tudi za Mr. in Mrs. Ludvig in Pavlinco Vidrih je bil to pomemben dan, ker se jima je tega dne rodila hčerka-prvorojenka. Pravijo, da je mala hčerka prav tako prijazna, kakor mama; bomo videli! Čestitamo!

V St. Louis, Mo., se je vršila promocija zdravnikov; med njimi je John Virant, sin Mrs. Gertrude Virant, ki je s sinovoma, Rev. Ludvikom in najmlajšim Patrikom prisostvovala svečanostim. Čast Mrs. Virant, ki ima tako lepo izšolano družino; le žal, da je bila pokojnemu očetu prikrajšana ta čast in mu ni bilo dano, da bi temu prisostvoval, ker ga je smrt prezgodaj pobrala. Tebi,

Pozdrav — Vida Kumše.

Kako love žive opice za cirkuse in zoološke vrte

Frank Buck, znameniti raziskovalec in lovec, pripoveduje, kako so ujeli orjaškega orang-utana, katerega so prej z žganjem opijanili.

Pravkar sem se vrnil v Singaporo iz divjini otoka Borneo, kjer sem lovil razne divje živali za različne cirkuse in zoološke vrte, od katerih sem imel več naročil. Počival sem v svoji sobi v Rafles hotelu, ko je vstopil moj vestni sluga in spremljevalec, Ali, ter mi povedal, da po pravkar pripeljali v Singaporo orjaškega orang-utana, "starega očeta vseh orang-utanov," kakor je dejal, največjo tako opico, ki je bila še kdaj živa ujeta. Če je bilo torej Alijevo poročilo resnično, mora biti ta opica res eden največjih "gozdnih mož" ali prevedeno dobesedno: "mož gozda," zakaj v malajščini pomeni "orang" "mož," "utan" pa "gozd."

To poročilo me je kakor elektriziralo. Če je res kje kak lep in velik tozadevni eksemplar te velike opice, ga hočem na vsak način dobiti.

V Singaporo je pravkar priplula mala malajska jadrnica s severne obali Bornea, na katere krovu se je nahajal oni orjaški orang-utan.

Kmalu zatem sem imel priložnost prepričati se, da so imeli Malajci, ki so pripluli z omenjeno jadrnico, res nekaj čudovitega na prodaj. Ta žival je bila večja kakor katerikoli druga žival te vrste ter je tehtala nad 250 funtov, kar je ogromna teža za orang-utana. Z razprostrtimi rokami je merila od konca prstov ene roke do konca prstov druge roke osem čevljev in pol, njen obraz pa je bil 13 palcev širok. Obraz in brado je imela poraščeno z dolgo, rdečkasto-črno tozasto dlako, in njeni strašni zobje so ji dajali neznansko divji izraz. Orang-utan je bil za

prt v močni kletki, narejeni iz mladih debel.

Žival očitno ni bila zadovoljna s svojim zaporom, ki je bil tudi mnogo premajhen zanj, zato je bila silno razdražljiva, je neprestano renčala in kazala zobe. Ko sem ogledoval žival in videl njeno ogromno prsa ter njene silne, dolge in mišičaste roke, sem bil prepričan, da bi se mogel ta orang-utan vsak čas spoprijeti z dvanajstimi močnimi možmi, od katerih bi jih pomoril toliko, kolikor bi jih hotel. Njegova metoda v takih slučajih je, da potegne svojega sovražnika nase ter ga s svojim strašnim zobovjem raztrga na kose.

"Koliko hočete za tega orang-utana?" sem vprašal njihovega vodjo.

"Mislim, da veste, kaj je to, kar vam ponujamo v prodaj?" je vprašal Malajec, mesto da bi mi naravnost odgovoril.

"Da, vem; to je orang-utan. Tak koliko zahtevate zanj?"

"Še nikdar prej ni svet videl tako velikega orang-utana," je dejal vodja Malajcev, mesto da bi mi odgovoril na moje vprašanje.

"Mogoče je res tako, kakor pravite. . . Torej, koliko?"

"Izza svojih otroških let sem videl na stotine orang-utanov, ampak takega hrusta še ne, kakor ga vidite v tej kletki."

"Menda bo že tako, kakor pravite," sem rekel, "kajti, mislim, da me nočete ogoljufati."

"O ne . . . Jaz sem pošten mož."

"To sem vedel takoj tisto minuto, ko sem vas ugledal. Torej, koliko?"

"Tuan, slišal sem, da je v vaši 'Merikan' domovini — saj vi

ste 'Merikan?' (jaz sem prikladal) — slišal sem, da je v vaši domovini to velika novica, če pride tak orang-utan, in da ljudje plačajo mnogo denarja, da ga vidijo."

Po dolgotrajnem prerekanju in barantanju sem obljubil tisoč dolarjev za orang-utana, to je vsoto, ki je bila skoro pol večja, kakor sem jo še kdaj plačal za take vrste opico. Toda ni mi bilo žal denarja, zakaj videl sem, da je to eden najlepših eksemplarjev, katerega bom lahko z velikim dobičkom prodal v Zedinjenih državah, če ga srečno spravim čez Pacifik.

Preden sem prevzel žival, sem mu dejal, naj mi pove, kako se jim je posrečilo jo ujeti, nakar mi je Malajec povedal sledečo značilno in zanimivo dogodbo:

"Abdul tukaj-le (pri tem je pokazal s prstom na nekega svojega moža), je našel dom orang-utana na nekem mogočem drevesu. (Orang-utani si namreč zgradi visoko na drevesu neke vrste platformo, katero okoli in okoli oblože z vejami, notri pa nasteljejo z listjem in mladim rastlinjem ter si na ta način naredne neke vrste gnezdo, ki jim služi za dom in ležišče).

Nedavno velika suša, zato smo po dolgem posvetovanju sklenili, da ga ujamemo z zvijačo, če bo to sploh mogoče. Ta velik orang-utan je moral daleč hoditi, če je hotel piti, ali pa je moral biti zezjen, kar je tudi mnogokrat bil, da si je prihranil dolgo pot do vode preko drevesnih vrhov.

"Njegovo življenje in navade ni bilo težko opazovati, in to nalogo smo poverili Abdulu. Ker nam je bila znana velika vrednost take živali, smo sklenili, da ga ulovimo, pa če moramo še tako dolgo potrpežljivo čakati. Naravno je pa tudi, da smo se tega orjaka zelo bali, kajti znano nam je, kaj so orang-utani in česa so zmogli že oni, ki so bili pol manjši od tega."

"Sklenil sem, da podvzamemo najprej nek eksperiment, in sicer iz varne razdalje. Povedal sem že, da je vladala ob času, ko smo ga ujeli, v tistem okraju suša in da je moral daleč hoditi pit, zato smo napolnili škaf z vodo, ga postavili v bližino drevesa ter nato čakali nadaljnjih razvojev stvari.

"Skriti za grmovjem v varni razdalji, smo opazovali početje tega starega fanta. Nekaj časa se ni nič primerilo. Pričeli smo že razmišljati, koliko časa nam bo še čakati, predno se bo orang-utanu zljubilo zapustiti svoje drevo."

"Končno pa je le pripelel dol. Prišel je previdno do škafa in nekaj minut opazoval škaf in njegovo vsebino. Očitno je bilo, da je nezaupe. Stopil je tik škafa in se sklonil, da bi pil, pa se je nenadoma zopet premislil. Čez hip je natančno pogledal škaf in vodo, in zdelo se je, da ni nič kaj zadovoljen s tem, kar je videl. Treba je vedeti, da je ta orang-utan star svojih dvanajset do petindvajset let, da je v svojem življenju že marsikaj skušil in da ni neumen kakor kak mladič. (Orang-utani, gorile in šimpanzi doraščajo namreč počasi, kakor človek, ter dorastejo šele s kakih 12 ali 14. letom. Op. uredništva).

"Videti je, da ne bo pil," sem rekel enemu svojih tovarišev. — "Vsaj zdaj še ne." Komaj pa sem dobro izgovoril te besede, ko je žival nenadoma prevrnila škaf z vodo ter jo urno pobrala spet nazaj na svoje drevo. Naslednjega dne smo zopet napolnili škaf in skriti čakali nadaljnjih razvojev. Treba je imeti potrpljenje, sicer ne dosežete nič.

"Čez nekaj ur je prišel orjak spet z drevesa in je zopet ponovil proceduro prejšnjega dne, a zdaj s to razliko, da ko je prevrnil škaf, je naglo odskočil nazaj, kakor bi pričakoval, da se mu bo nekaj primerilo. In dejstvo, da se mu ni ničesar zgodilo, ga je menda opogumilo, da je zdaj nekoliko prijazneje ogledoval škaf in razlito vodo. Tretji dan ni tako naglo razlil vode, četrty dan

pa je že pil — in sicer najprej samo požirek, potem drugega, nato pa si je popolnoma utešil žejo iz škafa.

Zdaj smo vsak dan napolnili škaf z vodo ter ga privadili na navado, kje se bo lahko napil. Ker je rastlo v bližini obilo jagod in divjega sadja, je orang-utan delal samo kratke izlete v okolico, in sicer po dvakrat na dan, zjutraj in zvečer, in vedel je, da ga čaka voda v bližini drevesa, na katerem je prebival.

"Nato pa smo pričeli primešavati vodi malo količino 'arika,' domačega malajskega žganja. (Morda ni na vetu močnejšega žganja, kakor je arik, ki ga kuhajo Malajci, in ki izgleda nedolžno kot voda).

"Očitno je bilo, da orang-utan ni zapazil okusa v vodi, ali pa se ni zmenil zanj. Sicer pa smo prilivali izprva le malo žganja vodi, nato pa to mero stopnjevale višali, žival pa je bila kakor običajno.

"Ko smo končno domnevali, da je naš 'gozdni mož' dovolj pripravljen, da tvegamo z njim naš glavni veliki trik, smo napolnili škaf s samim žganjem. Ko je postal orang-utan zezjen, je prišel z drevesa ter šel naravnost proti škafu, ki je postal zdaj zanj že takorekoč del njegovega življenja. Pripognil se je in enkrat požrl, toda najbrž ni bil povsem siguran, da je to tisto, kar bi on rad, zakaj nekolikokrat je obrnil tekočino v ustih, nato pa jo izpljunil. Zatem je pričel napeto motriti škaf s tekočino, se spet pripognil, zopet naredil požirek, nato pa počasi pil, dokler ni skoraj izpraznil škafa.

"Zatem pa je sel poleg škafa na tla; po vsej priliki je nenadoma začutil, da je potreben počitka. Ko je tako mirno sedel kakih pet minut, se je nenadoma začel zibati z gornjim delom telesa na desno in levo, kakor mati, ki pestuje svojega otroka in ga ziblje v svojem naročju. Nato je zelo negotovo vstal, pa se takoj na nečem spodtaknil, kar je povzročilo, da je skoro padel. Z značilno gesto pijanca, ki se je spredtaknil, je jezno pogledal k svojim nogam po svojem navidezem sovražniku, ki ga je hotel vreči. Pri njegovih nogah je bilo nizko grmovje, katero je hotel zdaj breniti. Vzdignil je nogo, tedaj pa je izgubil ravnotežje in je padel na hrbet.

"Nato se je počasi in nerodno dvignil, med tem pa menda izprevidel, da nekaj ni v redu in da najbolje stori, če gre 'domov,' v svoj drevesni vrh.

"Obrnil se je ter se pričel ogledovati po svojem drevesu, in ko ga je končno ugledal, jo je mahnil proti njemu, in sicer na tak način, da je bila 'vsa pot njegova.'"

"Ko je prikolovratil do drevesa, se ga je nerodno oprjel ter pričel plezati kvišku. Ampak geruž je geruž, pa naj se ga naloča človek ali orang-utan: ni bil še mnogo od tal, ko je telebnil na zemljo, da je zabobnelo.

"Zdaj pa je hotel naučiti to pijano drevo manire! Pobral je kol ter pričel udrihati po nedolžnem drevesu, dokler ni kola razbil. Nato je pričel kolovratiti preko ravnice, in prišedši do

(Dalle na 3. strani)

MR. IN MRS. LOUIS BALANTU K 25-LETNICI

V ljubezni sta mladostni le gledala naprej, vse z rožami posuto: ni bilo sreči mej.

In nista zrla griče, skalovja, ne gora, močvirja in ne brezna, življenja ne gorja.

Krepko sta se ognila v življenju težkih dni, pogumno nesla križe, ki jih nam svet rodi.

Ob slavlju tem srebrnem, vama kliče mo glasno: Na mnoga, mnoga leta, in zdravja daj nebo!

Eden.

Če verjamete al' pa ne.

Precej je slavnatih vdovcev v Clevelandu zadnje čase, ki so poslali svoje lepše polovice v stari kraj na oddih. Mislim, da se bosta obe polovici oddahnili, če mi račun kaj ne unese.

Fantje so se kazali sila žalostne, ko so se poslavljali od svojih dragih ženic na kolodvoru. Jaz to stvar razumem in vem, da je neobhodno potrebno, da se ob slovesu mož kisa. Če bi se delal veselega, bi se mu ženica lahko še zadnji trenutek premislila in bi rekla:

"Aha, se ti dobro zdi, kajne, da grem. Pa glih nalašč ne bom šla!"

Pripovedujejo mi, da se je John Bruss peljal z avtomobilom za vlakom, ki je odpeljal njegovo ženo proti New Yorku. Nekateri so mnenja, da je to napravil zato, ker se kar ni mogel ločiti od drage soproge. Jaz pa si to stvar tolmačim drugače; morda imam prav, morda pa ne. Torej moje mnenje je, da se je peljal John za vlakom zato, da se za gvišno prepriča, da ni žena na prvi ali drugi postaji izstopila z vlaka, in da je bolj siguran, da je res šla.

Nekdo je vprašal Johna Breskvarja, če mu je kaj hudo, ker je šla žena v stari kraj. Jaz ne je rekel, da mu je res hudo, ampak samo za denarjem, ki ga je dal ženi za pot. Prijatelj mu je svetoval, naj si za ta čas vzame kako žensko v hišo, da mu bo gospodinjala, in je rekel, da ve za eno, ki je stara 42 let in bi bila pripravna. Pa je John hitro odvrnil, da bi raje imel dve po 21 let, kot eno pri 42 letih. Dobro si povedal, John!

"Prmejdunej sem ga jaz večraj polomil," mi je pripovedoval zadnji sredo prijatelj.

"Kako si ga pa polomil?" sem ga radovedno vprašal.

"Jaka, poslušaj in sam sodi, da sem jaz največji tepec na svetu. Sinoči se mi je sanjalo, da sem šel v vas k prijatelju Nacetu. Ko se nekaj časa pogovarjava, me Nace vpraša, če bi kaj pil. Jaz sem že dolgo imel na piki steklenico, ki je stala na omari in sem komaj čakal, kedaj se bo Nace spomnil na svojo slovansko gostoljubnost in postrežbo. Pa sem rekel: 'Potreben ga ravno nisem, ampak da se ti ne zamerim, pa mi ga daj en glazek.'"

"Ali ga boš samega, ali boš malo sodavice zraven?"

"No, pa mi daj tudi malo sodavice," sem pritrldil. In to je bila pa tista neumnost, ki sem jo napravil.

"Jaz pa ne vidim v tem nobene neumnosti, če si hotel spiti kozarec finega žganja."

"Čakaj, da ti vse povem. Nace je stopil v kuhinjo po sodavico in predno je ž njo prišel nazaj, sem se jaz zbudil in sem bil tako ob pijačo."

V času španske flu so bili zdravniški sila zaposleni. Tako je bil neki zdravnik v Clevelandu, ki skozi ves teden ni dobil več kot po dve uri spanja na dan. Nekega dne ga pokličejo k bolniku. Zdravnik se vsede k postelji, ga prime za roko in mu reče, naj začne šteti. Ko začne bolnik šteti ena, dve, tri itd., premaga zdravnika spanec in zadremlje. Ko se zbudi, se mu je zdelo, da je samo za trenutek zatislil oči, pa sliši bolnika, ki še vedno šteje: petindvajset taužent tristo dva in štirideset, petindvajset taužent tristo tri in štirideset. . .

Dva prijatelja se srečata na St. Clairju.

"Kaj pa delaš sedaj?" vpraša prvi.

"S pohištvo kupčujem."

"Pa si že dosti prodal?"

"Dosedle samo še svoje."

1931	JUNE	1931
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JUNI

14.—Clevelandski Sokol piknik v Slov. Društ. Domu 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.

14.—Društvo Napredni sosede, št. 144 SSPZ piknik na Jennings Rd.

14.—Društvo sv. Alojzija, piknik na cerkvenih prostorih, Maple Gardens, Maple Heights.

14.—Piknik društva sv. Ivan št. 4, na Štrumljevi farmi.

14.—Podružnica št. 25 S. Z. Z., razvitje zastave v S. N. Domu.

21.—Društvo Zvon, piknik na Goriškovi farmi, Randall, O.

21.—Društvo sv. Jožefa, št. 169, KSKJ praznuje 10-letnico svojega obstanja. Dopoldne cerkvena slavnost, popoldne piknik na Močilnikarjevih farmah.

21.—Piknik Kluba slovenskih vdov, na Štrumljevi farmi.

21.—Društvo sv. Lovrenca št. 63 KSKJ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Heights, Maple Gardens.

21.—Skupni izlet društva Mir št. 142 in društva Loyalties št. 590 SNPJ na Pintarjevi farmi.

28.—Ameriški slovenski "Orel", javna telovadba in piknik na Štrumljevih prostorih.

28.—"Hrvatska Svoboda" piknik v Slov. Društvenem Domu 20713 Recher Ave., Euclid, Ohio.

28.—Piknik S. N. Doma v Maple Heights, v Maple Gardens.

28.—Dramsko društvo Ivan Cankar piknik na Močilnikarjevi farmi.

28.—Društvo Lovci sv. Evstahija, piknik na Goriškovi farmi v Noble, O.

JULIJ

4.—St. Clair Rifle klub, pik-

Krasotice pred sodiščem

Francozinja Georgette Hodot obsojena v dvajsetletno prisilno delo, "Miss America" oproščena. — Francoska definicija ljubezni.

Henrik Bataille, slavni francoski dramatik, je rekel, da je treba gledati "ljubiti" v Franciji tako-le tolmačiti: "Jaz ljubim tebe, ti ljubiš mene, nato pa se skupno usmrtiva." Te besede so bile citirane tudi pred potnim sodiščem v procesu, ki se je vršil te dni v Parizu.

Obtoženka je bila nekdanja "kraljica krasotice" Georgette Hodot, ki se je morala zagovarjati pred sodiščem radi umora svojega ljubimca. Dne 10. julija lanskega leta je ustrelila nekoga bogatega draguljarja, ko se je slednji nahajal s svojim svakom v neki lekarni. Draguljar je bil njen ljubimec, toda njiju ljubavno razmerje je bilo že pred dvema letoma končano in draguljar se je med tem oženil. Ob svoji poroki pa je dal Georgetti Hodotovi 20,000 frankov, da bi se z njimi nekoliko potolažila. Georgetta je denar vzela, nato pa je pričela z največjo nesramnostjo izsiljevati od njega nadaljne vsote. Georgette je bila zaposlena v neki veliki modni trgovini kot manekinka in zdaj je pričela neprestano ustajati svojega nekdanjega ljubimca na ulici, kjerkoli ga je videla, in postala mu je skrajno nadležna. Končno je zahtevala od njega 200,000 frankov, povzročala pred njegovo hišo razne scene in škandale ter pisala njegovi postarni in bolelni materi pismo, polno laži in natočevanj. Končno je postala celo tako nesramna, da je telefonsko poklicala njegovo mater ter ji sporočila, da bo ustrelila njenega sina, če ji ne izroči takoj zahtevane vsote.

Na predvečer umora je telefonično poklicala draguljarja ter mu rekla: "Ali veš, da je porota oprostila neko žensko, ki je zakrivila 'zločin strasti'?" Paži se! In res, naslednjega dne je izvršila svojo grožnjo ter ustrelila v neki lekarni svojega nekdanjega ljubimca.

Toda v svojih računih se je nekoliko uračunala. To pot porotniki namreč niso bili tako velikodušni, kakor je računala in pričakovala morilka. Po vehementnem govoru državnega pravdnika, ki je z grmečim glasom predstavil porotnikom morilko ter dejal, da ga ni umorila iz ljubezni ali ljubosumnosti, marveč zastran dobičakežljivosti, so porotniki spoznali Georgetto Hodot krivim umora in sodišče ji je prisodilo dvajset let prisilnega dela.

Pred porotnim sodiščem v Nici pa je bila te dni lepa Američanka, Mrs. Charlotte Nixon-Nirdlinger, ki je bila leta 1923 imenovana kot najlepša Američanka "Miss America." Obtožena je bila, da je ustrelila — kakor sama pravi, v silobranu — svojega moža, newyorškega gledališkega magnata.

Obtožena je izpovedala, da je bil njen mož, ki je bil petindvajset let starejši od nje, grozno ljubosumen in da je neprestano povzročal scene radi svojega ljubosumnosti. Ob neki takih prilikah jo je tepel in davil, ona pa je pograbila revolver ter ga v silobranu ustrelila.

Lepo obtoženko je zagovarjal mlad, komaj 35-letni odvetnik, rodem Korzičan, ki ima izredno

KAKO LOVE ŽIVE OPICE ZA CIRKUSE IN ZOOLOŠKE VRTE

(Nadaljevanje iz 2. strani)

nekega podrtega debela, ga je hotel prekoračiti. Prijel se je z rokami debela na vrhu, nato pa pričel dvigati najprej eno nogo, da bi jo spravil na deblo, toda pri tem je izgubil ravnotežje ter padel ob debelu na tla, popolnoma paraliziran in do nezvesti pijan.

"Pijanega in nezvestnega orang-utana smo potem brez težave spravili v kletko, in sedaj ga vidite tu."

Ko sem plačal Malajcu tisoč dolarjev kupne cene, sem dal narediti za orang-utana novo, večjo kletko, nakar smo ga naložili na parnik ter odpeljali v Honkong, tam pa smo ga preložili na ameriški parnik "President Cleveland" ter ga prepeljali preko Pacifika v Zedinjene države.

Iz Honkonga sem brzojavil svojemu agentu v San Francisco, kako dragoceno žival imam seboj, navedel sem njegovo mero in drugo ter zahteval za orang-utana \$5,000. Od svojega agenta sem prejel takoj odgovor, da je cirkus Ringling Brothers pripravljen kupiti orang-utana za \$4,000 ter ga prevzeti takoj na doku v San Franciscu. Ker je bila to zame velika ugodnost, zakaj na ta način bi bil rešen skrbni njegove nadaljne transportacije, sem v ponudbo pristal, in v San Franciscu je res prevzel orang-utana omenjeni cirkus, ki je bil prav takrat na potu proti vzhodu. Toda komaj je bil cirkus pet dni iz San Franciscu, sem prejel od njegovih gospodarjev brzojavno obvestilo, da je orang-utan nenadoma zbolel in poginil. Kakor njegovim gospodarjem, tako je bilo tudi meni resnično žal te lepe, velike živali, ki se je imela — kakor marsikateri človek — tudi ona pijanosti zahvaliti za svoj predčasni konec.

VAŽNA IZNAJDBA

V Mehiki mrliče redkokdaj balzamirajo, zato mora biti vsak umrlj pokopan v 24 urah. Vsled tega se mnogokrat pripeti, da koga živega pokopljejo. Sedaj sta dva Mehikanca v Tampicu iznašla aparat, ki se pritrjuje v krsto umrlega. Pri vsakem najmanjšem zgibu v krsti začne zunaj na grobu zvoniti zvonec, znamenje, da so nekoga živega zakopali. Naprava stane deset pesov (\$4.76). Bere se, da bosta iznašitelja delala dobro kupčijo, ker si bo hotel vsak to stvar deti v krsto, da bo bolj siguren.

PREBIVALSTVO MEST V JUGOSLAVIJI

Po najnovjšem štetju štejejo nekatera mesta v Jugoslaviji sledeče:

Beograd 240,000, Zagreb 185,000, Subotica 100,000, Ljubljana 80,000, Sarajevo 72,000, Maribor 35,000.

sijajen dar govora in ki je s svojimi govori že stoterim porotnikom tekmo raznih obravnav izvalil solze v oči. On in njegovi pomočniki so predložili sodišču več sto strani obsegaajočo zgodbo njenega življenja in trpljenja ob strani starega, ljubosumnega moža. Ker ni manjkalo dokazov, da je on njo res večkrat pretepal in da je nekolikokrat zbežala od njega, in ker je sijajni, govornik-branitelj s svojimi temperamentnimi govori zadel pravo struno pri porotnikih, so slednji obtoženko opustili krivde umora, ki ga je izvršila nad svojim možem.

Vidimo pač, da postarni možje nimajo sreče z mladimi ženami, in menda ne bo tako, kakor pravijo naši čyrti Gorenjci, da je namreč mož dober, dokler more valiti žakelj plev po hribu nizdol. Ali res? Cherces la femme! — vprašajte ženske, pravijo Francozi, ki se na to stvar zastopijo. . .

VIŠARSKA POLENA

Spisal

NARTE VELIKONJA

Takrat se je Mohor zagnal proti njemu, kakor da mu hoče planiti v oči.

"Ti, ti, ti, vedomec krvavi, ti si se zagrizel v nedolžno žensko, ti, ti, ti..."

"Kaj bi, oče Mohor," se je otresel Tine ter sunil starca pod cesto. "Kaj bi, snubit pojdit za mene!"

Starec pa je grizel od jeze in žalosti travo ob cesti in tolkel s čelom ob kamen, da mu je krvavelo in mu kri kapljala na cestni prah.

"Ti, ti, vedomec krvavi, ki si se zagrizel —, obstal je sredi besede. "Oh, da! Kako pa, v nedolžno — v gosenco ostudno, v gosenco ostudno."

16.

Franca se je tisto jutro res slabo počutila; ko pa ji je bil še Mohor vrgel v obraz tiste težke besede, iz katerih je sklepala, da ne bo mogla več skrivati, kako je z njo, se je je loteval srčni krč. Kot da drevi z vrh strmega prepada in ne more najti bilke, da bi se prijel.

"Drčim," ji je prišlo na misel, "drčim, zdaj že drugi vidijo, da drčim. O, v sramoto drčim." In lotevala se je je vrtoglavica. "Zdaj mora biti konec."

Sedela je zamišljena, vase zatopljena na ognjišču ter si nevede brisala solze, ki so ji začele kapljati po licu.

"O Bog, kakšno hudo pokoro si mi odmeril!" je vzdihnila. "Kakšno strašno pokoro. Da bodo še drugi trpeli zaradi mene. Ubogi oče Mohor, če bom morala Tineto res vse zapisati!"

Obšla jo je topa bolečina, roke so ji padle na kolena, pogled ji je ušel v naročje.

"Kako si je želel France, kako sem si želela jaz. In kako bi bilo, če bi bilo prav! In se druge obrnejo z radostjo v obeh sredi cerkve in se naslonijo na moža pred hišo — jaz, o jaz pa si želim smrti, jaz kličem smrt v stiski in težavi, da ljudje ne opazijo; skrila bi se v zemljo, ki grehe pokrije."

Ozrla se je skozi okno ter zagledala lastovičje gnezdo pod streho. Lastovica je prinesla muho in v gnezdu je začvrčalo, kakor bi polila žerjavico.

"Lastovka ne skriva, vsa srečna je v svoji skrbi. In Zanetka komaj gre in se smehlja sama vase," je zrla za sosedo, ki je šla po vode. "Sreča, sama sreča, samo jaz, samo jaz — o, če bi se ta hip zrušila streha name!"

Pretresel jo je krčevito jok, ki jo je davil v grlu ter topl vse njene žilice v strašno bolečino.

S solzami v obeh je našel Matijec. Naredil se je, kakor da ne vidi njenih solz. Ker se ni ozrla, ko je vstopil, je zakašljaj.

Franca si je obrisala solze ter hotela vstati, najmanj si je želela v tem hipu Matijca.

Matijec je še enkrat zakašljaj, potegnil iz omare žeblje in kladivo in ko je trikrat prebral žeblje in dobro minuto potežkaval kladivo, je stopil k njej.

"Ne zameri, Franca, enkrat, sem dejal, da ti moram povedati."

Franca se je zdrznila in nehotno so ji roke ušle v naročje. Čakala je, in ker Matijec le ni nadaljeval, je vprašala: "Kaj pa je, Matijec?"

"Tisto, radi tiste njive!"

"Kako?"

"Tisto s stricem!"

"Za mene!" je bruhnila Franca vsa ogorčena. "Za mene ste barantali kakor za kravo!"

"Nismo barantali, Franca!" je dvignil Matijec roko kakor k prisegi. "Nismo barantali, Bog mi je priča, da jaz nisem! Rekli so, da naj oblubim njivo stricu. On sam je prišel to besedo. Ne maram, Franca, da bi mislila slabo, če ni res. Tega ne ma-

ram. Stori drugače, kar hočeš, samo tega ne misli!"

Matijcu so solze stopile v oči. Kakor neboljen otrok je stal pred njo ter jo nepremično zrl. "Samo tega ne misli! Jaz nisem, Franca! Da boš vedela, to sem povedal, Franca!"

In je hotel oditi, kakor da ga je sram.

"In kdo si je izmislil, Matijec?"

"Mislim, da sam stric. Saj oče bi jo bil že prej lahko dal, njivo. Stric Matevž!"

"Stric Matevž?"

"Kdo pa drugi, če se je on ponujal, da bo posrednik!"

"In ti si vse to vedel?"

"Rekel mi je in jaz nisem maral. Zato mi je hudo, Franca, da bi nič hudega ne mislila."

"Stric Matevž! O, da jaz nisem prej tega pomislila. Da nisem prej pomislila! O, usmiljeni Bog!"

In planila je v krčevit pok.

Čuden, groze in praznote poln prepaj je zazijal pred njenimi očmi.

"O, da nisem prej pomislila!"

Matijcu je bilo nerodno pri tem, da bi bil najrajši izginil. Bal se je, da bodo ljudje videli. Toda ostal je, kakor vkopan na mestu, ter ponavljal njene zadnje besede. "Da nisi prej pomislila? Česa nisi pomislila?"

"Teta Kosmačka pa je pri meni snubila drugega. Potem, kar se je bilo zgodilo tebi s stricem! Drugega, Matijec! Za Tineta! Vso nedeljo popoldne!"

"Snubi pač lahko," je povlekel Matijec, ki ga je bilo nekaj sunilo v srce. "Snubi lahko komurkoli!"

"Ti, ki ne razumeš!" je bruhnila, očitač si vse, kar je kdaj slabo mislila o Matijcu. "Ali ne vidiš, da je stric poslal od druge strani teto? Ali ne vidiš, kako so od druge strani barantali za kravo, Matijec?"

"To še ni nič hudega! Krava je še v hlevu," je tlesnil z rokami kakor otrok. "Krava je še v hlevu!"

"Krave ni več v hlevu," je s trpkim in svinčnim glasom rekla Franca. "O, moj Bog, krave ni več v hlevu! In zakaj, Matijec," je jokaje očitala, "zakaj nisi tega prej povedal?"

"Kaj jaz vem; saj sam ne vem. Niti do besede nisem prišel. Ker je stric tako naglo zabornil, in potem si odšla kakor burja. Kaj jaz vem!"

"In zdaj je prepozno," je grizla vase. "Zdaj je prepozno!"

"Kako je prepozno, Franca? Franca, če ti je kdaj zame kaj bilo in če ti je, Franca, reci! Kar reci, zapiševa oklice!"

"Kaj ti veš? Rekla sem, da je prepozno. Zavezana sem, o kako zavezana!"

"Zavezana? Če nisi rada, odveži, Franca! Samo če nisi rada!"

"Ne morem, Matijec!"

"Ne moreš?" je vprašal ter zamotovilil, kakor da se pogreza. Nejasen občutek mu je zaživel v srcu.

"Ne, ne morem! Tine me je zbarantal, Matijec!"

"In če si kaj rekla, beseda še ni konj!"

"Ali ne vidiš, Matijec, ali ne veš, kaj je z menoj. Vsi ljudje vidijo, tvoj oče že vidi, samo ti, samo ti bi vzel tuj greh nase!" je s čudnim pričakovanjem planila z besedo.

"Kako tuj greh? Tuj greh. praviš?"

"Tineto greh!"

Zameglilo se mu je pred očmi, kakor da ga je kdo udaril poglavi. Šele sedaj so mu misli našle voz, da je razumel. Nato se je naslonil na steno in strmo zroč predse ponavljaj:

"Tuj greh, tuj greh! Franca, zakaj si nam to storila?"

"Da, zakaj?" je mrzlo kakor smrt ponovila Franca.

"In se zdaj ne omožiš? Ti se moraš vendar omožiti?"

"Tine noče. On hoče grunt, da bo lahko plačal mešetarino. Da bo lahko dal njivo."

S strašno jedkostjo je govorila te besede.

"Pa mu daj grunt, da ne boš v

sramoti, Franca!" je jeknil Matijec. "Pa mu ga daj! Pomisli, da si na Mohorjevem gospodinja, da ne bo sramote."

"Grunt ni moj, grunt je očetov!"

"On ga je spravil skupaj, res je," je dejal Matijec. "Pa mu ga daj pol!"

"On hoče vse!"

"Jaz, Franca, jaz bi te vzel, o kako rad bi te vzel brez grunta, jaz te še danes, še danes vzamem, Franca. Franca, še danes, kakršna si!"

S silnim sunkom je zadušil v sebi neznan hladen odpor in zoprno čuvstvo ob misli na vse to. Oprijel se je za mizo in ponovil:

(Dalje prihodnjici.)

MESTNE VESTI

Pod zemljo

Mestna zbornica bo dobila novo pri svoji seji proračun, glasom katerega bi družba cestne železnice začela s potniškim prometom med W. 6th St. in E. 22nd St. pod zemljo, ali z nekakim podzemeljsko železnico. To bi veljalo najmanj \$12,000,000. Mestna zbornica bo načrte študirala in pozneje spregovorila svojo odločitev.

Tepli se bodo

Apelatna sodnija je zavrgla ugovor odvetnika John Mellen v Clevelandu, ki je zahteval od sodnije, da prepreči rokoborbo za prvenstvo med Striblingom in Schmelingom. Rokoborba se bo torej vršila.

Dva vtonila

V soboto večer sta v Erie jezera vtonila dva moška blizu Ashtabula, Ohio, ko je nenadoma prihrumela silna nevihta nad jezero. Trupelj še niso dobili.

Slaba kupčija

Bell telefonska družba naznanja, da dobi vsako leto v nabiralnikih za telefon najmanj \$30,000 ponarejenih nikljev, desetice in kvodrov.

* Jutri se začne sodna obravnava proti George Benderju.

* Richman Bros. tvrdka je odprla v Detroitu podružnico.

* Jutri praznujemo god sv. Primoža.

MALI OGLASI

Naznanilo otvoritve

Centenemu občinstvu naznanjam, da sem odprl restavrant na

1323 E. 49th St.

Se vljudno priporočam za obilen obisk.

John Martinčič,

1323 E. 49th St. (134)

Išče se

pomočnik, ki bi pomagal v popravilnišnici čevljev. Oglasi naj se pri Frank Zaubi, 7226 St. Clair Ave.

Odda se

v najem lepa opremljena soba, za samca, na 239. cesti. Za podrobnosti vprašajte na 23931 St. Clair Ave. (134)

Oskrbnik se išče

Slovenski društveni dom na Recher Ave., išče oskrbnika. Mora biti član doma ali društva. Kdor želi naj se pismo zglasi na domu tajnika, Valentin Turk, 21232 Nauman Ave. Euclid, Ohio. (135)

Naznanilo in vabilo

Članica društva sv. Ane št. 4 S. D. Z. se naznanja, da bomo na redni mesečni seji dne 10. junija volile delegatnje za 7. redno konvencijo S. D. Zveze, ki se vrši meseca septembra letos, v Slov. Delavskem Domu na Waterloo Rd. Na isti seji bomo tudi volile botro naši novi društveni zastavi, katero razvijemo o priliki dvajsetletnice obstoja našega društva dne 22. novembra. Članice, zavedajte se, da bo ta seja zelo važna in se le redkokdaj take važne stvari rešujejo. Pripravite se, da boste izvolile dobre delegatnje, da bodo na konvenciji glasovale za vas in za splošno članstvo Zveze. Zavedajte se, da kakor konvencija ukrene, tako mora biti prihodnja tri leta. In potem glejte, da boste izvolili botro naši zastavi po vaši volji. Pridite, da ne bo potem prekanja, bodite same navzoče, da bo vse v redu. Pridite tudi ve, mlade družice, da boste izvoljene za družico zastavi, kajti več vas bo, lepša slavnost bo to. Pokažimo osebno, da je naše društvo v resnici največje v Zedinjenih državah. S sestrskim pozdravom — Mary Bradač, tajnica. (135)

Čedna soba

se da v najem. 1119 Addison Rd. (135)

V najem

se da štiri sobe, zgoraj, sprejati. Kopališče in porč. Perilnica v kleti. Pozve se na 1106 E. 63rd St. (134)

Michael Casserman

18700 Shawnee Ave.

PLUMBING & HEATING

Kenmore 3877

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.

Main 4126

Zvečer:

15621 Waterloo Rd.

Kenmore 1694

Maytag

aluminum

Washer

HENRIK SIENKIEWICZ POTOP

iz poljske prevle
DR. RUDOLF MOLE

(Nadaljevanje)

Gospod Sapieha je šel na Želehove, Garvolin in Minsk do selškega okrožja, da bi se združil v Minsko, s podlaško črno vojsko. Jan Skrzetuski je prevzel poveljstvo nad to drhaljo. Dasi je stanoval v lubelskem vojvodstvu, a blizu meje Podlasja, je bil vendar znan vsej šlahi in pri njih v posebni časti kot eden izmed najznamenitejših vitezov v ljudovladi. In res se mu je posrečilo izpremeniti v najkrajšem času to po naravi dovzetno šlaho v prapore, ki niso v ničemer zaostajali za redno vojsko.

V tem so šli iz Minske proti Varšavi zelo naglo, da bi se mogli že po enem dnevu ustaviti pred Prago. Vreme je bilo ugodno pohodu. Tupatam je nastopalo majsko deževje, hladno zemljo in tlače prah, v splošnem pa je bilo vreme čudovito, ne preveč vroče, a tudi ne preveč mrzlo. Pogled je begal po čistem zraku. Iz Minske je šla vojska skupaj, vozovi in topovi so imeli oditi šele drugi dan za njo; po polkih je vladala neizmerna dobra volja; gozdi so odmevali od zvočkov vojaških pesmi, konji so rezgetali na dobro znamenje. Praporji so v miru in redu plaval drug za drugim kakor mogočna reka, zakaj gospod Sapieha je vodil dvanajst tisoč ljudi brez črnovojnikov. Ritmojstri na čelu polkov so se svetili vsled poliranih oklepov. Krasni znaki so se vili nad glavami vitezov liki ogromni cvetovi.

Solnce se je že nagibalo k zatonu, ko je laydanski polk, ki je korakal na čelu, prvi ugledal stolpe prestolnice. Pri tem pogledu se je izvil iz prsi vojakov vesel vzklik:

"Varšava, Varšava!"

Ta vzklik je preletel kakor grom vse prapore in nekaj časa se je na pol milje poti venomer ponavljala beseda: "Varšava, Varšava!"

Mnogo Sapiehovih vitezov ni bilo še nikdar v prestolnici, mnogo je še ni nikdar videlo, zato je izrazil pogled nanjo ne navaden vtis. Nehote so vsi zadržali konje; nekateri so se odkrivali, drugi so se začeli križati, nekaterim so začele padati solze curkoma iz oči in so stali ganjeni, molčeči. Naenkrat se je pojavil gospod Sapieha na belem konju od zadnjih vrst in začel dirjati ob praporih.

"Gospodje," je klical s povzdignjenim glasom, "mi smo tu prvi, nam sreča, nam čast! Šveda izženemo iz stolnega mesta!"

"Izženemo!" je zavpilo dvanajst tisoč litevskih prsi. "Izženemo, izženemo!"

In nastal je šum in ropot. Nekateri so venomer kričali: "Izženemo!" drugi so vpili: — "Bij, kdor je pošten!" Drugi: "Po njih, po teh pasjih bratih!" Rožljanje sabelj se je mešalo s kričom vitezov. Oči so se jim začele svetiti, izpod groznih brk so se jim bliskali zobje. Sam Sapieha je zardel kakor baklja. Naenkrat je dvignil bulavo kvišku in zakričal:

"Za meno!"

V bližini Prage je pridržal gospod vojvoda prapore in zapovedal počasen pohod. Prestolnica se je dvigala čim izrazitejši iz sive daljine. Stolpi so se odražali v dolgi črti na višnjem nebu. Nakopičene strehe Starega mesta, pokrite z rdečo opeko, so žarele v večernih bleških. Vojaki, ki so bili že v prestolnici ob volitvah, so razlagali drugim, kaj katero poslopje pomeni in kako mu je ime. Posebno Zagloba, kot izkušen mož, je učil svoje Lavdane, oni pa so ga poslušali

Tu je uvidel gospod Zagloba, da se Rok na noben način, ne more spomniti onih časov, zato je samo zamahnil z roko in dejal:

"Sicer pa, kaj bi on vedel o tem!"

Grom iz topa se je razlegel po varšavskem obzidju in trombe so se oglasile na dolgo in široko ter naznanile, da se bliža sovražnik.

Gospod Sapieha je tudi naznanil svoj prihod s strelci iz samokresov, da bi ohrabil meščane, potem pa je še v isti noči začel prevažati vojsko čez Vislo. Prvi se je torej prepeljal lavdanski polk, za njim polk gospoda Kotriča, za njim Kmitičevi Tatarji, za njimi Vankovičev, za njimi osem tisoč mož. Na ta način so bili švedje obnemem z nakupičnim plenom obkoljeni in odrezani od dovoza, gospodu Sapiehi pa ni ostalo nič drugega kakor čakati, dokler ne dospe od ene strani gospod Čarnecki, z druge kralj s kronskimi hetmani, medtem pa skrbeti, da se ne prikrade v mesto kakršnakoli pomoč.

Prve novice so prišle od gospoda Čarnekega, a ne posebno ugodne, ker je javil, da so vojaki in konji tako utrujeni, da se v tem trenutku ne more nikakor udeležiti obleganja. Do bitke pri Varki je bil neprestano v boju in od prvih mesecev v letu je izvojeval enindvajset večjih bitk s Švedi, pri tem pa niso uračunani spopadi pred njihovimi stražami in napadi na manjše oddelke. Na Pomorju ni dobil pešcev, v Gdansk ni mogel dospeti; največ, kar je mogel, je obljubil, da bo z zadnjimi silami pazil na ono švedsko armado, ki je stala pod poveljstvom Radzivila, kraljevega brata in Duglasa pri Narvi in premišljala, kako bi prišla obleganecem na pomoč.

Švedje pa so se pripravljali k obrambi z znano hrabrostjo in spretnostjo. Še pred prihodom gospoda Sapiehe so zažgali Prago, sedaj pa so začeli metati granate na vsa predmestja, kot na Krakovsko, Novi svet, a z druge strani na cerkev sv. Jurija in Device Marije. Goreli so tedaj posvetni domovi in cerkve. Podnevi se je vil nad mestom dim liki gosti in črni oblaki. Ponoči so ti oblaki pordeli in snopje isker so bruhali iz njih proti nebu. Za obzidjem so begale trume meščanov brez strehe nad glavo, brez kruha,

ženske so oblegale tabor Sapiehe ter jokale prosile usmiljenja. Videli si ljudi, suhe od gladi kotrske, videli si otroke, umirajoče zaradi pomanjkanja hrane, v objemu shušanih mater; okolica se je izpremenila v dolino solz in pomanjkanja.

Gospod Sapieha, ki ni imel pehote ne topov, je čakal in čakal na kraljev prihod, medtem pa je pomagal, kolikor je mogel, ubogim, razpošiljajoč jih v oddelkih v manj opustošene okoliške kraje, kjer so se mogli kolikor toliko prehranjevati. Bil je tudi nemalo v skrbeh, ko je uvidel težkoče obleganja, ker so učeni švedski inženjerji izpremenili Varšavo v mogočno trdnjavo. Za obzidjem je bilo tri tisoč izurjenih vojakov, ki so jih vodili spretni in izkušeni generali, sploh so veljali švedje za mojstre v obleganju in obrambi trdnjav. Toda vkljub vsem tem skrbem je prirejal gospod Sapieha vsak dan zabave, pri katerih so krožili kozarci, zakaj ta vrli državljani in ne navadni vojskovodja je imel to napako, da je ljubil veselo družbo zaradi zabave.

Dnevno pozornost si je izplačeval z večerno zabavo. Do solnčnega zahoda je dejal iskreno, razpošiljal ogledne straže, odpošiljal pisma, sam obiskoval straže, sam zasliševal ujete glasnike, toda s prvo zvezdo na nebu so se često zaslišale celo gosli v njegovem stanu. In ko je postal enkrat dobre volje, si je vse dovolil, pošiljal je celo po oficirje, ki so bili na straži ali pa bili določeni za ogledno stražo in se jezil na one, ki bi se ne oglasili vabilu, zakaj zanj ni oilo zabave brez tesnobe. Za to ga je zjutraj Zagloba močno čital, ali zvečer so nosili njegovega samega služabnika večkrat nezvestnega v stan gospoda Volodijovskega.

"Svetnika bi Sapja zapeljal," se je izgovarjal drugi dan prijateljem, "a kaj šele mene, ko sem vedno imel rad zabave. Prav posebno veselje ima, da prisili mene, da pijem, jaz pa nočem, da bi mi očital neotesanost, ker sem se ravnal vedno po tem, da se ne smem zameriti gospodarju. Toda že sem se zaobljubil, da si dam ob prihodu adventu hrbet dobro namazati z disciplino, ker sam razumem, da svojevoljnost ne sme ostati brez poroke, sedaj pa že moram držati z njim, to pa iz strahu, da ne bi padel v kakšno

slabšo družbo in bi popolnoma ne odpovedal."

Bili so tudi taki oficirji, ki so izvrševali službo tudi brez hetmanovega nadzorstva, toda nekateri so se zvečer izpozabljali še bolj kot navadni vojaki, ker niso čutili nad seboj železne roke.

Seveda to ni ostalo prikrito sovražniku.

Nekoč — bilo je par dni pred prihodom kralja in hetmanov — je priredil Sapieha tako gostijo, kakršne še ni bilo nikoli,

ker je hotel, da se zbere vsa vojska in se začne resno obleganje. Povabljeni so bili vsi znamenitejši oficirji; gospod hetman, ki je vedno iskal priložnosti, je razglasil, da se bo vršila ta gostija na kraljevo zdravje. H gospodom Skrzetuskima, Kmitiču, Zaglobi, Volodijovskemu in Harlampu je prišel celo poseben odposlanec, da se gotovo udeleže, ker jih hoče hetman posebej počastiti za njihove zasluge.

(Dale prihodnjič.)

Kako kuje življenje...

MLADA Rusinja se je zastrupila na grobu očeta svojega zaročenca. Njen zaročenec, sin generala Suhomlinova, se je v Pragi obesil.

Dne 2. junija so našli na nekem zapuščenem grobu na malem ruskem pokopališču izven Berlina mrtvo 28-letno Natalijo Ilacinovo, Rusinjo, ki je bila tekom svetovne vojne zaročena z Mihaelom Suhomlinovom, sinom generala Vladimira Suhomlinova, ruskega vojnega ministra.

Grob, na katerem se je zastrupila, je bil grob generala Suhomlinova, očeta njenega zaročenca.

Smrt mlade deklice je trage-

dija že druge ljubezenske afere, ki se je pričela pred vojno v Petrogradu, ali kakor se mesto sedaj imenuje — Leningrad.

Ko je izbruhnila v Rusiji revolucija, sta mlada zaljubljenca pobežnila iz Rusije ter prispešla v Pariz, kjer sta se nastanila v mali sobici Quartir Latina na Montmartre, kjer stanujejo večinoma dijaki, siromašni bohemi in umetniki.

Ona je študirala medicino, on pa je postal inženjer; kot tolma-

ča, stenografa in strežnika sta zaslužila toliko, da sta se mogla skromno preživljati. Ko sta pozneje izgubila zaslužek in nista mogla najti nikjer več nobenega zaposlenja, sta se poizkušala skupno usmrtiti. Toda pravočasno so ju še rešili prijatelji, ki so ju spet spravili k življenju. S posredovanjem svojih prijateljev je dobil mladi Suhomlinov službo v Pragi, na Češkem, njegova zaročenka pa je šla k svoji materi, ki je živel v Londonu.

Pred dvema tednoma pa je brala mladenka v časopisu, da se je njen ljubimec v Pragi obesil, ker ni mogel več prenašati medsebojne ločitve. Mladenki se je posrečilo izposoditi si od svojih prijateljev in znancev \$100, s katerimi je nemudoma odpotovala v Prago, da bi se udeležila pogreba svojega nesrečnega zaročenca. Ker pa ni imela potnega lista, so ji češko-slovaške oblasti prepovedale vstop v deželo. Obupana mladenka se je podala nato v Berlin, šla tam na malo rusko pokopališče, ki leži nekoliko izven mesta, ter se tam na grobu zaročenčevega očeta zastrupila.

Mrs. Maude Lowther, 23 letna indijanska strežnica, se nahaja pred sodbo v Jefferson, Ohio, obtožena umora žene svojega ljubčka. Slednji je bil že obsojen v smrt na električnem stolu in enaka usoda čaka najbrž tudi to mlado morilko. Spodaj na levi je njen ljubimec, Tilby Smith.

Russell Howarth, zgoraj, 19 let star, in George Bachman, 18 let, sta oropala tri potnike v brzovlaku Los Angeles Limited. Toda vlak je tako hitro vozil, da nista imela prilike skočiti z vlaka, in železniškim uslužbencem se je posrečilo prijeto oba bandita.

SPOR MED VATIKANOM IN MUSSOLINIJE

Med papežem in Mussolinijem se ni prišlo do sprave. Papež se ne poda, docim je tudi Mussolini jako trmast. Zgoraj na levi vidimo sliko papeževega urada, na desni je papež Pij XI, spodaj na levi je diktator Mussolini in na desni pa balkon palače, odkoder Mussolini revidira korakajoče fašiste.

THE OLD HOME TOWN

©1931 LEE W. STANLEY

CENTRAL PRESS

5-22-31